

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Vladimir Timofti și Constantin Alerguș,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Ceban Mihail, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Șoldănești din 25 februarie 2010 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui

Ceban Mihail Boris, născut la 20 noiembrie 1987, originar și domiciliat în sat. Găuzeni, r-nul Șoldănești.

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. 06.04.2009 – 25.02.2010 (prima instanță);*
- 2. 21.07.2015 – 27.01.2016 (instanța de apel);*
- 3. 14.03.2016 – 20.04.2016 (instanța de recurs).*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Șoldănești din 25 februarie 2010, inculpatul Ceban Mihail a fost condamnat în baza art. 264 alin. (2) Cod penal la 3 ani închisoare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut, că la 24.02.2009, în jurul orei 18:30, Ceban Mihail fiind în stare de ebrietate, conducând autoturismul de model „Rover-200”, cu n/î CLX 069 în sat. Dobrușa, r-nul Șoldănești, în apropierea gospodăriei cet. Dandara Petru pe strada centrală, a încălcat prevederile pct. 45 al. 1) lit. b), c), d) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 713 din 27.09.1999, a depășit viteza de deplasare, nu a manifestat prudență sporită la conducerea mijlocului de transport, nu a luat în considerație condițiile rutiere, nu s-a isprăvit cu conducerea autoturismului și s-a tamponat în gardul gospodăriei lui P. Dandara, în rezultatul cărui fapt părții vătămate Usatîi Maria, pasager al autoturismului, i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de fractură a osului sacral și pubian pe stînga cu dereglare a fragmentelor avînd pericol pentru viață și sănătate, care în ansamblu se califică ca leziuni corporale medii.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă nonprivativă de libertate.

În motivare apelului a invocat:

- pedeapsa stabilită este prea aspră și sentința nu corespunde cerințelor art. 384 Cod de procedură penală;

- nu a participat în ședința de judecată, deoarece după comiterea accidentului rutier a plecat la muncă în Federația Rusă, pentru a putea acorda părții vătămate Usatii Maria un suport financiar întru recuperarea sănătății. A fost condamnat în Rusia, fiind ulterior extrădat pentru executarea pedepsei, considerînd că a fost inclusă și pedeapsa pe cauza penală în privința sa pe art. 264 alin. (2) Cod penal;

- la stabilirea pedepsei instanța nu a ținut cont că la locul de trai se caracterizează pozitiv, partea vătămată nu are pretenții, mai mult, aceasta nu a fost audiată în instanță.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2016, pronunțată integral la 10 februarie 2016, apelul inculpatului a fost admis, casată parțial sentința, în latura stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărîre, prin care Ceban Mihail a fost condamnat în baza art. 264 alin. (2) Cod penal la 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. La adoptarea soluției, instanța de apel a conchis, că apelul inculpatului urmează a fi considerat ca fiind depus în termen, deoarece inculpatul la pronunțarea sentinței nu a fost prezent, fiind reținut și înmînată sentința la 13.07.2015 (f.d. 113, 119), apelul declarînd la 14.07.2015, adică în termenul legal de 15 zile prevăzut de art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală.

Instanța a menționat, că probele administrate au fost just apreciate de instanța de fond, hotărîrea adoptată fiind bazată pe fapte concrete și obiective, care confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod penal.

Instanța de apel soluționînd chestiunea cu privire la pedeapsă, a ținut cont de prevederile art. 61, 75, 76 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele atenuante: inculpatul se caracterizează la locul de trai pozitiv, pînă la săvîrșirea infracțiunii imputate anterior nu a fost condamnat, a recunoscut vina și s-a căit sincer de acțiunile comise, a recuperat prejudiciul cauzat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, astfel a conchis că scopul corectării și reeducării inculpatului se va atinge prin numirea unui termen de pedeapsă mai mic prevăzut de sancțiunea art. 264 alin. (2) Cod penal, sub formă de închisoare, cu aplicarea pedepsei complementare sub formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport.

5. Hotărîrile judecătorești sînt atacate cu recurs ordinar de către inculpat la 23 februarie 2016, prin intermediul oficiului poștal, care fără a invoca vreun temei din cele 16 puncte prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani să fie suspendată, invocînd recunoașterea vinovăției și căința în comiterea infracțiunii.

6. Procurorul a depus referință asupra recursului, solicitînd declararea inadmisibilității acestuia, din motiv că pedeapsa stabilită este echitabilă și în această parte nu au fost comise erori de drept.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului rezultă că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele judecătorești, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor, însă,

critică hotărârile sub aspectul stabilirii pedepsei complementare a privării dreptului de a conduce mijloace de transport.

Colegiul penal în acest sens indică că, la stabilirea pedepsei instanța de apel și-a argumentat soluția sa și a ținut cont de dispozițiile art. 75 Cod penal, care prevede, că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

Criteriile generale de individualizare a pedepsei sînt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Astfel, Colegiul penal menționează că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată. Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, avînd drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît din partea condamnatului, cît și din partea altor persoane.

Mai mult, Colegiul penal remarcă că pedeapsa este echitabilă cînd ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvîrșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît de către condamnat, precum și de alte persoane. O pedeapsă prea blîndă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni.

Colegiul penal menționează, că pedeapsa stabilită inculpatului este în limita sancțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod penal, ce prevede amendă în mărime de la 600 la 1000 unități convenționale, sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau închisoare de pînă la 4 ani, în toate cazurile cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani, astfel s-a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele atenuante ale cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, astfel fiind respectate dispozițiile art. 61, 75 Cod penal, stabilindu-i-se o pedeapsă echitabilă pentru fapta comisă, sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Totodată, instanța de apel și-a motivat soluția privind inoportunitatea aplicării unei pedepse mai blînde, aceasta a format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și decizia corespunde prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Colegiul penal ține să menționeze că, este neîntemeiat argumentul recurentului privind suspendarea condiționată a executării pedepsei complementare a privării dreptului de a conduce mijloace de transport, deoarece pedeapsa complementară este o parte componentă a pedepsei principale prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod penal și instituția art. 90 Cod penal se aplică doar la stabilirea pedepsei cu închisoare, nu și la cea complementară.

În altă ordine de idei, inculpatul nu este lipsit de dreptul de a solicita liberarea de pedeapsa penală, reglementată de art. 469-470 Cod de procedură penală.

În atare circumstanțe, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrilor adoptate în prezenta cauză și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul ***Ceban Mihail Boris***, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2016, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 mai 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș